

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 14 grudnia 2011 r.

Nr posiedzenia: 4

Posiedzeniu przewodniczyli: – przewodniczący komisji senator Piotr Zientarski,
– zastępca przewodniczącego komisji Bohdan Paszkowski.

- Porządek posiedzenia:**
1. Pierwsze czytanie projektu uchwały ogłaszającej rok 2012 Rokiem Radia Wolna Europa (druk senacki nr 12).
 2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 marca 2011 r. (sygn. akt P 50/07) dotyczącego ustawy o związkach zawodowych.
 3. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 lutego 2003 r. (sygn. akt K 30/02) dotyczącego ustawy o referendum lokalnym.
 4. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 marca 2011 r. (sygn. akt K 35/08) dotyczącego dekretów o stanie wojennym.
 5. Rozpatrzenie postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2009 r. (sygn. akt S 3/09) dotyczącego ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o samorządzie powiatowym.
 6. Rozpatrzenie postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5 listopada 2009 r. (sygn. akt S 6/09) dotyczącego ustawy o samorządzie gminnym.
 7. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 kwietnia 2011 r. (sygn. akt K 19/08) dotyczącego ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów.
 8. Rozpatrzenie wyroku z dnia 23 lutego 2010 r. (sygn. akt K 1/08) dotyczącego ustawy o Policji.

W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie komisji: Helena Hatka, Tadeusz Kopeć, Andrzej Matusiewicz, Bohdan Paszkowski, Leszek Piechota, Grażyna Sztark, Piotr Wach, Piotr Zientarski,
– przedstawiciel wnioskodawców senator Aleksander Świeykowski,
– zaproszeni goście:
– b. dyrektor Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa Zdzisław Najder,
– b. wicedyrektor Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa Andrzej Krzeczunowicz,
– dyrektor, redaktor naczelny portalu polskieradio.pl, b. szef warszawskiego biura Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa Andrzej Mietkowski,
– Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Departament Spraw Parlamentarnych:
– Agnieszka Mordwińska,
– Urszula Obrębska,
– Kancelaria Senatu:
– Biuro Legislacyjne: legislator Mirosław Reszczyński, eksperci ds. legislacji
– Marek Jarentowski i Katarzyna Konieczko,
– Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów: Jacek Gilarski.

Przebieg posiedzenia:

Ad 1 Przewodniczący senator Piotr Zientarski poinformował o przedmiotowym zakresie działania Komisji Ustawodawczej i trybie pracy nad uchwałami okolicznościowymi.

Projekt uchwały ogłaszającej rok 2012 Rokiem Radia Wolna Europa przedstawił w imieniu wnioskodawców senator Aleksander Świeykowski. Jak poinformował, po konsultacjach z marszałkiem Senatu i przedstawicielami klubu PO wprowadził zmiany do tytułu i ostatniego akapitu projektu uchwały w związku z kulminacją najważniejszych wydarzeń rocznicowych w maju 2012 r., m.in. z mającym się wtedy odbyć spotkaniem żyjących dziennikarzy i współpracowników rozgłośni. Na wniosek senatorów Bohdana Paszkowskiego i Heleny Hatki komisja postanowiła usunąć z tekstu projektu niefortunne skróty i błędy językowe.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego zwrócił uwagę na nieścisłości w sformułowaniu niektórych zapisów projektu i zaproponował połączenie 4 i 5 akapitu. Propozycja spotkała się z akceptacją komisji.

W wyniku głosowania Komisja Ustawodawcza jednomyślnie (7 głosami za) wprowadziła poprawki do projektu uchwały i wniosła o przyjęcie przez Senat jednolitego projektu uchwały ogłaszającej maj 2012 r. Miesiącem Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa.

Do przedstawienia sprawozdania komisji w tej sprawie na posiedzeniu Senatu wybrano senator Grażynę Sztark.

Konkluzja Komisja Ustawodawcza rozpatrzyła w pierwszym czytaniu przedstawiony przez wnioskodawców projekt uchwały i wnosi o przyjęcie jednolitego tekstu projektu uchwały ogłaszającej maj 2012 r. Miesiącem Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa (druk nr 12 S).

Ad 2 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 16 marca 2011 r. (sygn. akt P 50/07) dotyczący ustawy o związkach zawodowych omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Marek Jarentowski. Trybunał orzekł, że art. 35 ust. 2 tej ustawy jest niezgodny z art. 42 ust. 1 oraz z art. 59 ust. 2–4, w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji. Zdaniem trybunału, uchylony przepis, przewidując sankcje karne, ingeruje w sferę wolności związkowej (prawo do rokowań, zawierania układów zbiorowych pracy i innych porozumień, do organizowania strajków pracowniczych i innych form protestu). Przepis nie spełnia równocześnie konstytucyjnego wymogu określoności regulacji prawnych. Ustawa wprowadza bowiem sankcję w wypadku zachowań zabronionych, pozostawiając jednostki w nieświadomości czy niepewności co do tego, czy jakieś zachowanie stanowi czyn zabroniony.

Inicjatywę wykonania rozpatrywanego wyroku podjął Senat poprzedniej kadencji (druk senacki nr 351, druk sejmowy nr 1960). Przyjęty wówczas projekt zyskał akceptację ekspertów sejmowych. Wniesiono także szerszy projekt rządowy (druk sejmowy nr 2109), który zawierał propozycje wykraczające poza wykonanie wyroku i wzbudzał wątpliwości natury konstytucyjnej. Spowodowało to, że nie ukończono prac legislacyjnych nad tymi projektami przed upływem kadencji Sejmu.

Marek Jarentowski stwierdził, że mimo, iż Senat VII kadencji wniósł stosowną inicjatywę, to należy jednak ponownie przemyśleć jej celowość. Jak przypomniał, w toku prac sejmowych rząd w swej opinii podkreślił, że wystarczającą sankcją za naruszenie określonego zakazu są sankcje zawarte w statucie związku i wskazywanie dodatkowych sankcji w ustawie jest zbędne.

W trakcie dyskusji, w której udział wzięli senatorowie: Leszek Piechota, Andrzej Matusiewicz, Bohdan Paszkowski, Grażyna Sztark i Piotr Zientarski, pytano m.in. o rodzaje kar administracyjnych dla związków zawodowych w wypadku rozdzielenia przychodów związków z działalności gospodarczej dla swoich członków. Interesowano się także przyczyną uwzględnienia stanowiska rządu.

W wyniku dyskusji przewodniczący komisji Piotr Zientarski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania rozpatzonego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. W wyniku głosowania komisja przyjęła przedstawiony wniosek (6 głosami za, przy 2 wstrzymujących).

Konkluzja Komisja Ustawodawcza nie będzie wnosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie realizacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 16 marca 2011 r. (sygn. akt P 50/07).

Ad 3 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 26 lutego 2003 r. (sygn. akt K 30/02) dotyczący ustawy o referendum lokalnym omówił Marek Jarentowski. Jak poinformował, trybunał poddał wykładni systemowej art. 2 ust. 1 ustawy o referendum lokalnym. Stwierdził, że zaskarżony przepis powinien być rozumiany jako niewyłączający prawa członków wspólnoty samorządowej do wyrażenia w drodze referendum stanowiska w istotnych sprawach dotyczących społecznych, gospodarczych lub kulturowych więzi łączących tę wspólnotę, niezastrzeżonych do wyłącznej kompetencji organów innych władz publicznych.

Zdaniem przedstawiciela Biura Legislacyjnego, brak jest nie tyle przepisów proceduralnych, ale podstawy materialnej do zasięgnięcia opinii w postaci referendum. Ekspert przypomniał, że Senat poprzedniej kadencji wniósł do Sejmu projekt ustawy realizujący ten wyrok (druk senacki nr 432,

druk sejmowy nr 2181). Prace nad tym projektem zakończyły się jednak na pierwszym czytaniu podczas posiedzenia plenarnego, które odbyło się 26 sierpnia 2009 r. W lipcu 2011 r. weszła w życie uchwalona z inicjatywy komisji sejmowej ustawa wprowadzająca do ustawy o samorządzie gminnym przepisy umożliwiające przeprowadzenie z inicjatywy mieszkańców referendum lokalnego w sprawie utworzenia, połączenia, podziału i zniesienia gminy, a także ustalenia granic gminy (druk sejmowy nr 3408). Spowodowała ona jednak wątpliwości w odniesieniu do powiatów i województw samorządowych. Dlatego Marek Jarentowski wskazał, że celowe byłoby podjęcie przez komisję inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie. Zaproponował dwie możliwości dalszego procedowania w tej sprawie. Po pierwsze, dodanie zdania drugiego w art. 2 w ust.1. w brzmieniu identycznym z wcześniejszą propozycją senacką. Po drugie, nadanie wprost uprawnienia do przeprowadzenia referendum samorządom powiatowym i województwa.

Następnie przeprowadzono dyskusję, w której udział wzięli senatorowie: Andrzej Matusiewicz, Piotr Wach i Piotr Zientarski, a także ekspert ds. legislacji Marek Jarentowski. W wyniku dyskusji przewodniczący komisji senator Piotr Zientarski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie rozpatrzonego wyroku Trybunału Konstytucyjnego zgodnie z pierwszą propozycją, która po zasięgnięciu opinii przed pierwszym czytaniem może zostać jeszcze rozszerzona na posiedzeniu komisji.

W wyniku głosowania komisja jednomyślnie (8 głosami za) przyjęła przedstawiony wniosek. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy upoważniono senator Helenę Hatkę.

Konkluzja Komisja Ustawodawcza wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy o zmianie ustawy o referendum lokalnym, realizującej wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 26 lutego 2003 r. (sygn. akt K 30/02).

Ad 4 Marek Jarentowski omówił wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 16 marca 2011 r. (sygn. akt K 35/08), dotyczący dekretów o stanie wojennym oraz o postępowaniach szczególnych w sprawach o przestępstwa i wykroczenia w czasie obowiązywania stanu wojennego. Represje stosowane na podstawie tych dekretów, m.in. skazania, dotyczyły obywateli, którzy popełnili czyny mieszczące się w pojęciu „działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego”. Trybunał Konstytucyjny uznał, że zaskarżone dekryty dotyczyły konstytucyjnych wolności i praw (np. nietykalności osobistej, nienaruszalności mieszkań i tajemnicy korespondencji, prawa zrzeszania się, wolności słowa, druku, zgromadzeń, wieców, pochodów i manifestacji). Podczas publikacji dekretów naruszono także zakaz działania prawa wstecz. Jak stwierdził trybunał, orzeczenie ma bezpośredni wpływ na prawo karne. Umożliwia bowiem wznowienie postępowań karnych, w których stosowane były przepisy represyjne zawarte w zakwestionowanych dekretach. Nie ma natomiast potrzeby uchylania czy nowelizacji zakwestionowanych przepisów, ponieważ one już nie obowiązują. Wyrok nie wymaga zatem wykonania.

Zastępca przewodniczącego Komisji Ustawodawczej senator Bohdan Paszkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania rozpatrzonego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. W wyniku głosowania jednomyślnie przyjęto przedstawiony wniosek (7 głosami za).

Konkluzja Komisja Ustawodawcza nie będzie wносиć o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie realizacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 16 marca 2011 r. (sygn. akt K 35/08).

Ad 5 i 6 Ze względu na przedmiotową zbieżność postanowień Trybunału Konstytucyjnego (dotyczą ustawy o samorządzie gminnym) z 12 maja 2009 r. (sygn. akt S 3/09) i 5 listopada 2009 r. (sygn. akt S 6/09) zostały one przedstawione łącznie. Oba postanowienia omówił ekspert ds. legislacji Marek Jarentowski.

Trybunał Konstytucyjny wydał postanowienie w sprawie S 6/09 w celu zapewnienia spójności polskiego systemu prawnego, nie jest bowiem władny oceniać ani zasadności zmian granic poszczególnych gmin, ani tego, czy dochowano wszystkich wymogów formalnych przy wydawaniu stosownych rozporządzeń Rady Ministrów, ponieważ nie zawierają one przepisów prawa. Ustawodawca nadał aktom prawnym wydawanym przez Radę Ministrów w tych sprawach formę rozporządzenia (trybunał może je badać pod kątem ich zgodności z ustawą zasadniczą), a w istocie ich treść zbliżona jest do „typowych decyzji administracyjnych”.

W postanowieniu S 3/09 (wydanym w związku z wyrokiem w sprawie K 37/06) Trybunał Konstytucyjny zasygnalizował natomiast potrzebę stworzenia skutecznych mechanizmów prawnych chroniących jednostki samorządu terytorialnego przed pochopnymi zmianami ich granic. W tym celu zasugerował zmianę formy prawnej aktów prawnych zmieniających granice gmin (decyzje). Trybunał

podkreślił wymóg poddania tych aktów kontroli sądowo-administracyjnej. Granice gminy (a w istocie jej wielkość) muszą bowiem umożliwiać jej wykonywanie powierzonych zadań publicznych. Zdaniem Trybunału, decyzje w tej sprawie może podejmować tak jak dotychczas Rada Ministrów (mimo że, zgodnie z konstytucją, właściwsze byłoby powierzenie podejmowania tych decyzji także prezesowi Rady Ministrów albo wojewodzie).

W celu wykonania postanowienia S 6/09 Biuro Legislacyjne zaproponowało podjęcie inicjatywy ustawodawczej – projektu ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o samorządzie powiatowym oraz ustawy o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa. W projekcie przesądzono, by akt prawny Rady Ministrów dotyczący kwestii, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, miał formę decyzji (uchwały) w rozumieniu kpa, podlegającej kontroli sądu administracyjnego. Od decyzji Rady Ministrów nie służyłoby jednak odwołanie do organu wyższego stopnia, lecz wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Po drugie, w art. 4a Marek Jarentowski zaproponował uznanie za spełniony wymóg zasięgnięcia opinii, w wypadku jej niewyrażenia w terminie 3 miesięcy. Przepis ten nie zwalniałby jednak z obowiązku przeprowadzenia konsultacji. Konsultacji nie przeprowadzałoby się natomiast w sytuacji, gdy wyłączenie (lub włączenie) obszaru lub części obszaru jednostki pomocniczej dotyczyłoby niezamieszkanego obszaru pomocniczej. Dodano by także przepis, zgodnie z którym ponowny wniosek (merytorycznie tożsamy z poprzednim i przy niezmiennych uwarunkowaniach faktycznych i prawnych) składa rada tej samej kadencji, to ponowne przeprowadzanie konsultacji nie jest konieczne.

W celu wykonania orzeczenia S 3/09 Marek Jarentowski zaproponował natomiast wprowadzenie do ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o samorządzie powiatowym normy stanowiącej, że zmiany granic następują 1 stycznia roku nieparzystego. Ograniczenie możliwości dokonywania tych zmian raz na dwa lata ustabilizuje granice jednostek. Ograniczy także zbyt pochopne inicjatywy zmiany tych granic.

W trakcie dyskusji, w której udział wzięli senatorowie: Andrzej Matusiewicz, Piotr Wach, Bohdan Paszkowski i Grażyna Sztark, pytano o przypadki ograniczenia terminowego do lat nieparzystych w polskim systemie prawnym. Senatorowie zgodzili się na zmianę formy decyzji Rady Ministrów, tryb odwołania i wymóg zasięgnięcia opinii. Zgłaszano jednak propozycje innego ograniczenia czasowego lub nawet rezygnacji z takiego ograniczenia.

Zastępca przewodniczącego komisji senator Bohdan Paszkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie rozpatrzonych postanowień Trybunału Konstytucyjnego. W pierwszej kolejności poddano pod głosowanie koncepcję ograniczenia czasowego do lat nieparzystych. Nie uzyskała ona poparcia (2 głosy za, 5 przeciwnych). W wyniku kolejnego głosowania ustalono formę decyzji, jaką podejmuje Rada Ministrów, sposób jej ogłaszania, kwestię konsultacji oraz procedurę odwoławczą. Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek.

Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator Bohdan Paszkowski.

Konkluzja Komisja Ustawodawcza wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o samorządzie powiatowym oraz ustawy o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa, realizującej postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z 12 maja 2009 r. (sygn. akt S 3/09) i 5 listopada 2009 r. (sygn. akt S 6/09).

Ad 7 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 19 kwietnia 2011 r. (sygn. akt K 19/08) dotyczący ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (tzw. ustawy lustracyjnej) przedstawiła Katarzyna Konieczko Biura Legislacyjnego.

Zaskarżony przepis stanowił, że za złożenie przez sędziów, prokuratorów, radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej, adwokatów, radców prawnych, notariuszy i komorników niezgodnych z prawdą oświadczeń lustracyjnych sąd dyscyplinarny orzeka karę złożenia z urzędu lub inną przewidzianą w odpowiednich ustawach karę dyscyplinarną skutkującą pozbawieniem pełnionej funkcji publicznej. Przepis ten pozbawiał sądy dyscyplinarne możliwości różnicowania kary orzekanej wobec kłamcy lustracyjnego zarówno, jeśli chodzi o rodzaj kary, jak i o czas jej trwania. Orzekana kara była bezwzględnie oznaczona, kwestionowany przepis wyłączał natomiast możliwość miarkowania jej dolegliwości.

Na skutek stwierdzenia niekonstytucyjności art. 21f ust. 2 zd. 1 ustawy lustracyjnej z 2006 r. umożliwiono sądowi dyscyplinarnemu wybór sankcji dyscyplinarnej wobec osoby, która złożyła niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne. Z dniem wejścia w życie wyroku Trybunału

Konstytucyjnego sądy dyscyplinarne będą zobowiązane do stopniowania odpowiedzialności tych osób oraz stosowania sankcji adekwatnych do stopnia ich winy i okoliczności konkretnego wypadku. Trybunał wskazał także na niechlujstwo legislacyjne, polegające na ponownym wprowadzeniu przepisu, który został już przez niego usunięty.

Należy więc stwierdzić, że wyrok wydany w sprawie K 19/08 nie spowodował powstania luki prawnej ani nie wywołał innych konsekwencji, które czyniłyby konieczną interwencję legislacyjną ustawodawcy.

W trakcie dyskusji, w której udział wzięli senatorowie: Helena Hatka, Andrzej Matusiewicz, Leszek Piechota, Grażyna Sztark, Piotr Wach i Bohdan Paszkowski, zgłaszano zastrzeżenia co do decyzji trybunału. Rozważano koncepcję podjęcia inicjatywy niewykonującej wyroku, a tylko z nim związanej, która zrównałaby zarówno w zakresie skutków, jak i procedury, wszystkie osoby składające nieprawdziwe oświadczenia lustracyjne. W wyniku głosowania (5 głosami za, przy 2 głosach wstrzymujących) decyzję w sprawie rozpatrzonego wyroku komisja postanowiła podjąć po przedstawieniu przez Biuro Legislacyjne dodatkowej informacji o wszystkich grupach zawodowych składających oświadczenia lustracyjne, konsekwencjach kłamstwa lustracyjnego oraz jego wpływu na dalsze wykonywanie określonego zawodu lub funkcji.

Konkluzja Komisja Ustawodawcza odroczyła decyzję w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 19 kwietnia 2011 r. (sygn. akt K 19/08).

Ad 8 Senatorowie zapoznali się z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 23 lutego 2010 r. (sygn. akt K 1/08) dotyczącym ustawy o Policji. Ekspert ds. legislacji Katarzyna Konieczko wskazała, że trybunał uznał art. 114 ust. 1 pkt 2 tej ustawy w zakresie ograniczenia „nie więcej jednak niż za ostatnie 3 lata kalendarzowe” za niezasadnie ograniczający prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane urlopy lub czas wolny od służby. Ekwiwalent ten gwarantowany jest jako następstwo unormowania art. 66 ust. 2 konstytucji w zakresie ustawowo określonego czasu pracy oraz corocznego płatnego urlopu.

Konstytucja nie zawiera upoważnienia do uchylecia cechy „płatności” urlopu w drodze ustawy, dlatego też prawo to nie może być arbitralnie ograniczone także w odniesieniu do rekompensaty pieniężnej za urlop niewykorzystany lub za czas wolny od pracy (w wypadku policjantów – służby).

Przedstawicielka Biura Legislacyjnego zaproponowała, aby komisja wystąpiła z inicjatywą ustawodawczą zbieżną z projektem przyjętym w VII kadencji Senatu (druk senacki nr 919), z uwzględnieniem uwag zgłoszonych podczas prac legislacyjnych w Sejmie, a dotyczących uzupełnienia projektu o zmiany dotyczące żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, a także Służby Więziennej.

W trakcie dyskusji, w której udział wzięli senatorowie: Andrzej Matusiewicz, Leszek Piechota, Grażyna Sztark i Bohdan Paszkowski, mówiono m.in. o przyczynach niezrealizowania obowiązku skorzystania z urlopu wypoczynkowego w określonym wymiarze i terminie, potrzebie zwrotu ekwiwalentu w wypadkach zwolnienia z winy funkcjonariusza oraz o konsekwencjach finansowych ze względu na przepis przejściowy przywracający uprawnienie do ubiegania się o ekwiwalent.

W wyniku dyskusji zastępca przewodniczącego komisji senator Bohdan Paszkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie rozpatrzonego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Uzyskał on jednomyślne poparcie komisji.

Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy została upoważniona senator Grażyna Sztark.

Konkluzja Komisja Ustawodawcza wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw, realizującej wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 23 lutego 2010 r. (sygn. akt K 1/08).

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingsową.